

See discussions, stats, and author profiles for this publication at: <https://www.researchgate.net/publication/351684676>

Εντοπισμός κατάλληλων στόχων ενός Εξατομικευμένου Πλάνου Παρέμβασης στη Λογοπαθολογία –Goal Setting in Speech Language Pathology Neos Paidagogos, National Documentation Centre, Vol...

Article · May 2021

CITATIONS

0

READS

55

Some of the authors of this publication are also working on these related projects:

Learning difficulties in children with cochlear implants [View project](#)

Prosodic features of cochlear implant recipients [View project](#)

Νέος Παιδαγωγός

online

Το δικτυακό περιοδικό για τον παιδαγωγό του σήμερα.

2020–2021: Εικόνες από Ελληνικά Σχολεία
1ο Δημοτικό Σχολείο Νεάπολης Θεσσαλονίκης

Διαδικτυακή έκδοση

<http://neospaidagogos.online>

24ο Τεύχος, Μαΐου 2021

I.S.S.N.: 2241–6781

ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ:

Είναι το δικτυακό περιοδικό για τον παιδαγωγό του σήμερα

ΣΤΟΧΟΙ:

Η δημοσιοποίηση, η έρευνα, η ανάπτυξη θεμάτων που σχετίζονται με τις ανάγκες του νέου παιδαγωγού.

ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Στόχος η έκδοση 4 τευχών το ακαδημαϊκό έτος.

Η έκδοση θα καθυστερεί ωστόσο σχηματιστεί τεύχος με ικανοποιητική ύλη, διασπαρμένη σε πολλές θεματικές περιοχές του.

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ:

Η δημοσίευση γίνεται μετά από διαδικασία κρίσης. Ο κατάλογος των Κριτών είναι αναρτημένος στο δικτυακό τόπο του περιοδικού, στη διεύθυνση:

<http://neospaidagogos.online/committees.html>

ΑΡΧΕΙΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΤΕΥΧΩΝ:

Τα προηγούμενα τεύχη διατίθενται ελεύθερα για download από το δικτυακό τόπο:

<http://neospaidagogos.online/archives.html>

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ & ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΡΙΤΩΝ

<http://neospaidagogos.online/committees.html>

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αμανατίδης Νικόλαος, Γούσιας Φώτιος, Μαρκαντώνης Χρήστος Μαστρογιάννης Α-λέξιος, Μουλά Ευαγγελία, Παντίδου Γεωργία, Παπαναστασίου Ασπασία, Σαρρής Δημήτριος, Φελούκα Βασιλική, Φρέντζου Μαίρη, Χαλκιοπούλου Παρασκευή

Επικοινωνία

e-Mail: periodiko@neospaidagogos.online

Ιστοσελίδα: <http://neospaidagogos.online>

Εξώφυλλο:

Arinela Kociko, <http://www.arinela.com>

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αλευριάδου Αναστασία, Αν. Καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, με γνωστικό αντικείμενο: Ειδική Παιδαγωγική: Μάθηση και Ψυχοκινητική Ανάπτυξη (Διδάκτορας Ψυχολογίας Α.Π.Θ)

Αναστασόπουλος Γεώργιος, Καθηγητής Ιατρικής Σχολής στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Ανδρεοπούλου Ζαχαρούλα, Επίκουρη Καθηγήτρια Εργ. Δασικής Πληροφορικής, στο Τμήμα Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Αντωνίου Παναγιώτης, Καθηγητής στο Δ.Π.Θ, με γνωστικό αντικείμενο Νέες Τεχνολογίες στη Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό

Αντωνίου Σταμάτης Αλέξανδρος, Αναπληρωτής Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.- ΕΚΠΑ / Ψυχολογία ΑΜΕΑ-Οργανωσιακή Ψυχολογία

Αντωνίου Φαίη, Επίκουρη Καθηγήτρια στο ΦΙΠΨ του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Μ.Δ.Ε. Ειδικής Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας Κατεύθυνση Ειδικής Αγωγής, Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης/ΕΚΠΑ, Dr of Philosophy (PhD) με τίτλο «Improving Reading Comprehension in Students with Special Educational Needs» («Ενίσχυση της Αναγνωστικής Κατανόησης Μαθητών με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες») («Magna cum laude»), Τμήμα Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας, Johann Wolfgang Goethe-University of Frankfurt

Αντωνίου-Κρητικού Ιωάννα, Διδάκτορας Γλωσσολογίας, Ερευνήτρια Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας, Ερευνήτρια Α΄ Βαθμίδας του Ινστιτούτου Επεξεργασίας του Λόγου - Ε.Κ. «Αθηνά»

Αρβανιτογεώργιος Ανδρέας, Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Πατρών

Αυγερινός Ανδρέας, Καθηγητής στο Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού, του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης

Βαβουγιός Διονύσης, Καθηγητής ΠΤΕΑ-Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (Φυσική και η Διδακτική της)

Βαγγελάτος Αριστείδης, Δρ. Μηχανικός Η/Υ και Πληροφορικής, ΙΤΥΕ «Διόφαντος»

Βεντικός Νικόλαος, Επίκουρος Καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

Βερναδάκης Νίκος, Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής Αθλητισμού, του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (δίδακτικό αντικείμενο: Εφαρμογές Τ.Π.Ε. στη Φυσική Αγωγή)

Βρανά Βασιλική, Επίκουρη Καθηγήτρια στο τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων του Τ.Ε.Ι. Σερρών

Γκασούκα Μαρία, Επίκουρη Καθηγήτρια του Τμήματος Επιστημών Προσχολικής Αγωγής & Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού του Πανεπιστημίου Αιγαίου

Γκούσκος Δημήτρης, Επίκ. Καθηγητής Ψηφιακής Επικοινωνίας

Δάρρα Μαρία, Επίκουρη Καθηγήτρια, ΠΤΔΕ Πανεπιστημίου Αιγαίου

Δεληγιάνης Ιωάννης, Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Τεχνών, Ήχου & Εικόνας του Ιόνιου Πανεπιστημίου

Δελημάρης Ιωάννης, Μ.Δ.Ε. Κλινικής Χημείας ΕΚΠΑ, Διδάκτορας Ιατρικής ΕΚΠΑ, Μεταδιδάκτορας ΠΤΠΕ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Μονάδα Βιολογίας (2008-2012). Γνωστικό αντικείμενο: Βιολογία ανθρώπου και διατροφική εκπαίδευση Εξωτερικός Μεταδιδασκτορικός Συνεργάτης ΠΤΠΕ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Μονάδα Βιολογίας: Πρόγραμμα «Θαλής» mBio-RF project

Δροσινού-Κορέα Μαρία, Επίκουρη Καθηγήτρια Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, Τμήμα Φιλολογίας, Σχολή Ανθρωπιστικών Επιστημών και Πολιτισμικών Σπουδών, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου

Ζάχος Δημήτριος, Επίκουρος Καθηγητής Παιδαγωγικής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Α.Π.Θ.

Ζέρβα Μαρία, Καθ. Εφαρμογών Τ.Ε.Ι.-Α (Προσχολική Αγωγή)

Θεολόγου Κωνσταντίνος, Επίκουρος Καθηγητής Ιστορίας και Φιλοσοφίας του Πολιτισμού, στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Καλεράντε Ευαγγελία, Επίκουρη Καθηγήτρια Εκπαιδευτικής Πολιτικής του Πανεπιστημίου της Δυτικής Μακεδονίας

Καλογιαννάκης Μιχαήλ, Επίκουρος Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Κρήτης

Κατσαδόρος Γεώργιος, Επίκουρος Καθηγητής Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Αιγαίου

Κέκκερης Γεράσιμος, Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, γνωστικό αντικείμενο: Πληροφορική με έμφαση στην εφαρμογή των Πολυμέσων στην Αισθητική Αγωγή

Κλαδάκη Μαρία, Επίκουρη Καθηγήτρια Π.Τ.Δ.Ε., Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Κλωνάρη Αικατερίνη, Αν. Καθηγήτρια, Τμ. Γεωγραφίας, Παν. Αιγαίου

Κομνηνού Ιωάννα, Επίκουρη Καθηγήτρια – Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκευολογίας Ε.Κ.Π.Α.

Κουκουνάρας-Διάγκης Μάριος, Λέκτορας Διδακτικής των Θρησκευτικών στο τμήμα Θεολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, PhD Κοινωνιολογία της Θρησκείας, MA Παιδαγωγικής, Θεολόγος-φιλόλογος

Κουστουράκης Γεράσιμος, Επίκουρος Καθηγητής Κοινωνιολογίας της Εκπαίδευσης, Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και της Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία, Πανεπιστήμιο Πατρών

Κουτρομάνος Γεώργιος, Επίκουρος Καθηγητής στο ΠΤΔΕ του Πανεπιστημίου Αθηνών (Τ.Π.Ε. στην Εκπαίδευση)

Κώστας Απόστολος, Μέλος Ε.ΔΙ.Π. , Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης, Πανεπιστήμιο Αιγαίου, B.Eng., M.Sc., Ph.D.,

Κωτσαλίδου Δόξα, Ε.ΔΙ.Π. Παιδαγωγικής Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας

Λενακάκης Αντώνιος, Επίκουρος Καθηγητής Θεατρικής Τέχνης και Αγωγής στο Τμήμα Επιστημών Προσχολικής Αγωγής και Εκπαίδευσης της Παιδαγωγικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Μαρκάτος Νικόλαος, Ομότιμος Καθηγητής, τέως Πρύτανης Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

Μητροπούλου Βασιλική, Καθηγήτρια στο Τμήμα Θεολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Εργαστήριο Παιδαγωγικής)

Μπάρος Βασίλειος, Καθηγητής Παιδαγωγικής με έμφαση Συγκριτική Εκπαιδευτική Έρευνα, Πανεπιστημίου Augsburg, Σχολή Φιλοσοφίας και Κοινωνικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Augsburg

Μπίνος Πάρης, Ειδικό Διδακτικό Προσωπικό, Τμήμα Επιστημών Αποκατάστασης, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Μπράτιτσης Θαρρενός, Επίκουρος Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας

Μωραΐτης Κωνσταντίνος, Καθηγητής Σχολής Αρχιτεκτόνων Μηχανικών Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

Νικολάου Ελένη, Επίκουρη Καθηγήτρια ΤΕΠΑΕΣ, Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Ντίνας Κωνσταντίνος, Καθηγητής Γλωσσολογίας, Ελληνικής γλώσσας και Διδακτικής της στο Π.Τ.Ν. του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας, Διδάκτορας Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Οικονομάκου Μαριάνθη, D.E.A. De Linguistique generale et appliquee / Paris V-Sorbonne, Διδάκτορας γλωσσολογίας του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Διδάσκουσα βάσει του Π.Δ. 407/80 στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου

Οικονομίδης Βασίλειος, Επίκουρος Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης Πανεπιστημίου Κρήτης

Παναγιωτακόπουλος Χρήστος, Αναπληρωτής Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Πατρών

Πανούσης Ιωάννης, Καθηγητής στο Τμήμα Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Παπαβλασόπουλος Σώζων, Επίκουρος Καθηγητής του Ιονίου Πανεπιστημίου

Παπαδόπουλος Ισαάκ, As. Lecturer στο University of East London & Metropolitan College

Παπαδόπουλος Ιωάννης, Επίκουρος Καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, M.Sc. Πληροφοριακά Συστήματα (Πανεπιστήμιο Μακεδονίας), Phd Διδακτική Μαθηματικών (Πανεπιστήμιο Πατρών)

Παπαδοπούλου Βασιλική, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας

Παπαϊωάννου Γεώργιος, Δ.Ε.Π. (Επικ. Καθηγητής Ιονίου Πανεπιστημίου με γνωστικό αντικείμενο Μουσειολογία - Σύνθεση και Αξιοποίηση Μουσειακών Χώρων με χρήση Ψηφιακής Τεχνολογίας)

Παρπαρούση Γεωργία, Ειδικό Διδακτικό Προσωπικό (ΕΕΔΠ-Ι) – Μουσικής, Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και της Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία, Πανεπιστήμιο Πατρών, Διδάκτορας Κοινωνιολογίας

Πεπές Ευάγγελος, Master A.Π.Θ., MTh by Research University of Edinburgh, PhD A.Π.Θ., Post Doc Π.Τ.Δ.Ε. Ε.Κ.Π.Α. (σε εξέλιξη) Ερευνητής στο Centre for the Study of World Christianity του University of Edinburgh, Επιστημονικός συνεργάτης Εργαστηρίου Παιδαγωγικής - Χριστιανικής Παιδαγωγικής του Α.Π.Θ.

Πολάτογλου Χαρίτων, Καθηγητής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Τμήμα Φυσικής

Ράγκου Πολυξένη, Επίκουρη Καθηγήτρια Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης στη Σχολή Γεωπονίας, Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος, του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Ροφούζου Αιμιλία, Επίκουρη Καθηγήτρια Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων

Σαρρής Δημήτριος, Επίκουρος Καθηγητής Ειδικής Αγωγής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Σαρρής Κ. Δημήτριος, Διδάσκων Τμήματος Μουσικών Σπουδών Ιονίου Πανεπιστημίου, Υπεύθυνος Εργαστηρίου Βιοματικής Εκπαίδευσης Διεύθυνσης Π.Ε. Μεσσηνίας.

Σοφός Αλιβίζος, Καθηγητής, Πρόεδρος του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Πανεπιστημίου Αιγαίου, Διευθνήτης ΜΠΣ «Επιστήμες της Αγωγής - Εκπαίδευση με χρήση Νέων τεχνολογιών», Συνυπεύθυνος εργαστηρίου «Ψυχολογίας, Παιδαγωγικών Ερευνών και Μέσων στην εκπαίδευση».

Σπύρτου Άννα, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης/Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας (Φυσικός)

Σταύρου Λάμπρος, Καθηγητής Κλινικής Ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Dr Πανεπιστημίου Σορβόνης

Στέφος Ευστάθιος, Διδάσκων στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης Πανεπιστημίου Αιγαίου, Διδάκτορας του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Πανεπιστημίου Αιγαίου (Διδασκαλία Στατιστικής με χρήση Νέων Τεχνολογιών), M.Sc. στον Περιβαλλοντικό Σχεδιασμό Έργων Υποδομής ΕΑΠ

Στογιαννίδης Αθανάσιος, Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Θεολογίας Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Γνωστικό Αντικείμενο: "Σχολική Παιδαγωγική και Διδακτική Μεθοδολογία του Μαθήματος των Θρησκευτικών"

Συλαίου Στέλλα, Συνεργαζόμενο εκπαιδευτικό προσωπικό, Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, M.Sc. in Archaeological Computing (Παν/μιο Southampton, Αγγλία), M.Δ.Ε. στην Ανοικτή και εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση (Ε.Α.Π.), M.A. στη Μουσειολογία (Α.Π.Θ.), Διδάκτορας Α.Π.Θ. (Προστασία, Συντήρηση και Αποκατάσταση Μνημείων Πολιτισμού)

Σφυρόερα Μαρία, Επίκουρη Καθηγήτρια Παιδαγωγικής της Διδακτικής Πράξης στο Τμήμα Εκπαίδευσης και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία (Τ.Ε.Α.Π.Η.) του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Διδάκτορας Επιστημών της Αγωγής Πανεπιστημίου ParisV- René Descartes

Ταμπάκη Σαπφώ, Αρχαιολόγος, Διδάκτορας ΕΚΠΑ, Επίκουρη Καθηγήτρια, Πολιτιστική Κληρονομιά, Τομέας Αισθητικής Παιδείας, ΤΕΠΑΕ/ΑΠΘ

Εντοπισμός κατάλληλων στόχων ενός Εξατομικευμένου Πλάνου Παρέμβασης στη Λογοπαθολογία

Δρ Πάρης Μπίνος, Ειδικό Διδακτικό Προσωπικό, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Περίληψη

Το άρθρο αυτό στοχεύει να περιγράψει τη διαδικασία επιλογής στόχων, ως κλινική ικανότητα των Λογοπαθολόγων μέσα από σύγχρονα ερευνητικά δεδομένα και μέρος της καθημερινής κλινικής λήψης αποφάσεων. Αρχικά, τονίζεται η σημασία της επιλογής κατάλληλων στόχων μέσα στα πλαίσια σχεδιασμού ενός Εξατομικευμένου Πλάνου Παρέμβασης (Ε.Π.Π.) και καθορίζονται τα ερωτήματα που οι κλινικοί καλούνται να απαντήσουν. Εν συνεχεία, περιγράφεται η διαδικασία προετοιμασίας των στόχων βάσει της επιστημονικής γραφής και των μεθοδολογικών βημάτων που καθορίζει η κλινική εκπαίδευση. Τονίζονται τα ευρήματα της βιβλιογραφίας που κρίνουν τότε έχουμε επίτευξη των επιλεγμένων στόχων και το ρόλο του μοντέλου κλινικής εκπαίδευσης των Λογοπαθολόγων «SET-GO». Παράλληλα, παρουσιάζονται σύγχρονες απόψεις για το ρόλο της στάθμης επιδόσεων των θεραπευομένων και το ρόλο αυτής στον καθορισμό του Ε.Π.Π. Τέλος, τονίζεται η ανάγκη καταγραφής της προόδου των επιδόσεων των θεραπευομένων μέσα από την αναλυτική ανατροφοδότηση συνεδριών (SOAP), ενώ στους περιορισμούς της μελέτης είναι η μη αναφορά σε στοχοθεσίες συγκεκριμένων διαταραχών επικοινωνίας.

Λέξεις-Κλειδιά: Λογοθεραπεία, στόχοι, εξατομικευμένο πλάνο, κλινική εκπαίδευση, SET-GO

Goal setting in Speech Pathology

Dr Paris Binos, Special Teaching Staff, Cyprus University of Technology

Abstract

The present study aims to describe the goal-setting process in Speech Pathology as a basic clinical skill and daily clinical routine of certified Speech-Language Pathologists (SLPs). Goal setting is a mandatory and demanding component of an Individualised Intervention Plan (IIP). SLPs need to know when, how and under which circumstances design an IIP. The study describes the process of writing goals in a scientific and methodologically approved manner based on the directions of clinical education. Specific milestones of the literature describe when a goal is accomplished and what is the role of the “SET-GO” feedback model in goal setting. An important variability is also underlined in the literature as far as concern the “accuracy criterion” in clinical practice while there are not presented goals for specific communication disorders. SLPs need to adopt the last part of the goal-setting process called “SOAP” notes where the specialist describes each patient’s performance after each session.

Εισαγωγή

Ο καθορισμός και η επίτευξη συγκεκριμένων στόχων στην κλινική εκπαίδευση και κλινική πρακτική των Λογοπαθολόγων αποτελούν καθοριστικής σημασίας ικανότητες (Scobbie, Dixon & Wyke, 2010). Στόχος της Λογοθεραπευτικής παρέμβασης πρέπει να είναι ο σχεδιασμός ενός Εξατομικευμένου Πλάνου Παρέμβασης (Ε.Π.Π.) ώστε οι θεραπευόμενοι να απολαμβάνουν την καλύτερη δυνατή θεραπεία σε κάθε περίπτωση. Άλλωστε, τελικός στόχος πρέπει να είναι η συμμετοχή του θεραπευόμενου στην κοινωνική αλληλεπίδραση και όχι η απομόνωσή του λόγω της διάγνωσης των επικοινωνιακών διαταραχών (McLeod & Bleile, 2004). Πώς όμως μπορούμε να εντοπίσουμε τους ειδικούς στόχους της παρέμβασης ως βασικά στοιχεία ενός Ε.Π.Π.; Ποια τα βήματα του σχεδιασμού ενός Ε.Π.Π.; Οι απαντήσεις στα ανωτέρω ερωτήματα αποτελούν το στόχο του παρόντος άρθρου, μέσα από τη διερεύνηση των αντίστοιχων σύγχρονων βιβλιογραφικών πηγών. Το άρθρο αυτό φιλοδοξεί να περιγράψει το κρίσιμο αυτό σημείο της κλινικής εκπαίδευσης των Λογοπαθολόγων-Λογοθεραπευτών και να βασιστεί σε σύγχρονες μελέτες των διαταραχών επικοινωνίας.

Ο Λογοθεραπευτής θα πρέπει να διδάξει όλα όσα χρειάζεται ένα παιδί με γλωσσικές αδυναμίες και μάλιστα να μπορεί αυτό να επικοινωνεί σε κάθε πλαίσιο. Παρόλα αυτά και λόγω της πολυπλοκότητας της γλωσσικής ανάπτυξης, κάποια χαρακτηριστικά της γλώσσας θα πρέπει να αγνοηθούν και άρα το να μπορεί ο Λογοθεραπευτής να ασκεί ως επαγγελματίας το κλινικό του έργο απαιτεί τη συνειδητή διαδικασία της επιλογής στόχων. Πρόκειται για μια ικανότητα, η ανάπτυξη της οποίας προϋποθέτει ένα υψηλό θεωρητικό υπόβαθρο, αλλά και μια κλινική επάρκεια, όπως αυτή κατακτήθηκε μέσα από την περίοδο της κλινικής εκπαίδευσης που έλαβε κατά τη διάρκεια σπουδών. Η επιλογή στόχων συνεπώς έχει συγκεκριμένες κι εκτεταμένες συνέπειες για τη συνέχεια του θεραπευτικού προγράμματος. Η ικανότητα επιλογής κατάλληλων στόχων αποτελεί άλλωστε και βασική προϋπόθεση μιας καλής κλινικής επίδοσης του Λογοθεραπευτή (Nicol & MacFarlane-Dick, 2006).

Σύμφωνα με τους Fey, Long και Finestack (2003) η κλινική μας εκπαίδευση θα πρέπει να ξεφύγει από τα στενά όρια της κατάκτησης ενός άμεσου στόχου, αλλά να εστιάσει στη δημιουργία των ευκαιριών, της τροποποίησης του επικοινωνιακού περιβάλλοντος και των δραστηριοτήτων ώστε να πετύχουμε την εμφάνιση των επιθυμητών γλωσσικών χαρακτηριστικών. Η διαδικασία της κατάκτησης της γλώσσας θεωρείται σπουδαιότερος στόχος από την επίτευξη ενός άμεσου στόχου. Σημαντικό ρόλο στη διαδικασία αυτή έχουν και οι γνωστικές δεξιότητες των παιδιών που λαμβάνουν την υπηρεσία και επηρεάζουν αντίστοιχα και την επιλογή στόχων (Owens, 2014).

Ο σχεδιασμός ενός Ε.Π.Π. πρέπει να περιλαμβάνει βραχυπρόθεσμους, μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους. Οι πρώτοι καθορίζονται μετά τον καθορισμό των μακροπρόθεσμων αντίστοιχα στόχων. Θα πρέπει να περιγράφει το πώς, το πότε και από ποιον θα εκτελούνται οι στρατηγικές και θα μετρούνται οι επιδόσεις. Θα πρέπει να αναφέρει το ρόλο του επικοινωνιακού παρτενέρ και την ανάγκη συχνής επαναξιολόγησης (Vinson, 2001).

Γράφοντας τους στόχους

Η διαδικασία εντοπισμού αλλά και γραφής των στόχων σε ένα πλάνο δραστηριοτήτων κατά τη Λογοθεραπευτική παρέμβαση δεν είναι μια εύκολη διαδικασία για τον επαγγελματία κλινικό, ούτε όμως και για το/τη φοιτητή/τρια Λογοθεραπείας. Αποτελεί ένα εξαιρετικά δύσκολο κομμάτι της κλινικής εκπαίδευσης των Λογοπαθολόγων-Λογοθεραπευτών, το οποίο θα πρέπει να αποτελεί διαδικασία ρουτίνας της παροχής υπηρεσίας εκ μέρους των επαγγελματιών Λογοθεραπείας. Βασικά στοιχεία του Ε.Π.Π. θα πρέπει να είναι: 1) η περιγραφή του αναμενόμενου αποτελέσματος και 2) η αναφορά του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο η παρέμβαση θα λάβει χώρα και στο οποίο αναμένονται τα αποτελέσματα.

Για να μπορέσει ο/η Λογοθεραπευτής/τρια να επιλέξει τους σωστούς στόχους ενός Ε.Π.Π. θα πρέπει αρχικά να λάβει μια εποικοδομητική ανατροφοδότηση από τον Κλινικό του Επόπτη κατά τη διάρκεια της αρχικής του εκπαίδευσης. Το κυρίαρχο σήμερα μοντέλο της εποικοδομητικής ανατροφοδότησης, το οποίο αποφεύγει σε κάθε περίπτωση να επικρίνει τις επιλογές του εκπαιδευόμενου, αλλά αντιθέτως τον προτρέπει να κάνει ακόμα και λάθη είναι η προσέγγιση «SET-GO» (Silverman et al., 1997). Πιο συγκεκριμένα, ο εκπαιδευόμενος λαμβάνει ανατροφοδότηση και από τα αρχικά των γραμμάτων:

Saw (Κοιτώ): ο εκπαιδευόμενος Λογοθεραπευτής περιγράφει στον Κλινικό Επόπτη τι παρατήρησε με περιγραφικό και συγκεκριμένο τρόπο.

Else (Άλλο): ο Κλινικός Επόπτης παρέχει επιπλέον πληροφορίες ώστε να μην χαθούν σημαντικές λεπτομέρειες της κλινικής παρατήρησης

Think (Σκέφτομαι): Εδώ ο εκπαιδευόμενος έχει την ευκαιρία να αυτό-αξιολογηθεί και να προβεί σε γενικές προτάσεις επίλυσης των δυσκολιών του περιστατικού

Goal (Στόχος): Ξεκαθαρίζονται οι στόχοι παρέμβασης

Offer (Προτάσεις): Ο εκπαιδευόμενος Λογοθεραπευτής θα πρέπει να προτείνει στρατηγικές και τεχνικές προς επίτευξη των στόχων του Ε.Π.Π.

Πότε όμως έχουμε καταφέρει την επιλογή ενός εξαιρετικού στόχου;

Η επιλογή των στόχων στην κλινική πράξη της Λογοπαθολογίας θα πρέπει να βασίζεται σε κάποια επιμέρους χαρακτηριστικά. Όπως αναφέρεται διεθνώς (Torres, 2013) οι στόχοι μας που καθορίζουν την παρέμβαση και θέτουν και μια ιεραρχικότητα σε αυτήν πρέπει να είναι έξυπνοι δηλαδή S.M.A.R.T. (specific, measurable, attainable, relevant, timely). Βάσει λοιπόν των ανωτέρω προϋποθέσεων οι στόχοι μας πρέπει να είναι: 1) συγκεκριμένοι, 2) μετρήσιμοι, 3) εφικτοί, 4) σχετικοί και 5) χρονικά προσδιορισμένοι (Wright & Wright, 2006). Για παράδειγμα, όταν αναφέρεται σε ένα πλάνο «ο πελάτης θα βελτιώσει τις εκφραστικές του ικανότητες», αυτό δεν θεωρείται σωστή στοχοθεσία γιατί δεν είναι συγκεκριμένος στόχος, αλλά ούτε και μετρήσιμος.

Για να γίνουμε συγκεκριμένοι θα μπορούσαμε για παράδειγμα να ρωτήσουμε «Ποια τα δυνατά σημεία της επικοινωνίας του πελάτη και ποιες οι αδυναμίες;» ή «Σε ποιες ικανότητες στηρίζονται τα δυνατά σημεία και σε ποιες τα αδύναμα σημεία;». Για να θέτουμε μετρήσιμους αντίστοιχα στόχους θα πρέπει να δούμε αν μπορούμε να μετρήσουμε την πιθανή πρόοδο μιας ικανότητας ή το πώς μετράμε την πρόοδο; Για να μπορέσουμε να θέτουμε εφικτούς στόχους πρέπει να δούμε την χρονολογική ηλικία ή την ακουστική εμπειρία για παράδειγμα των πελατών. Να μπορούμε να σκεφθούμε αν μέσα σε 6 μήνες ή 1 χρόνο μπορεί να επιτευχθεί ο συγκεκριμένος στόχος. Η σχετικότητα παράλληλα ενός στόχου κρίνεται για παράδειγμα από το εάν η επίτευξη του στόχου εντάσσει το παιδί στην αντίστοιχη αναπτυξιακή ηλικία ή καθιστά τις επιδόσεις τουλάχιστον συγκρίσιμες με εκείνες παιδιών αντίστοιχης χρονολογικής ηλικίας ή αν η επίδοση έχει μεγαλύτερη απόκλιση από 1.5 φορά των επιδόσεων τυπικής ανάπτυξης. Τέλος, οι στόχοι είναι χρονικά προσδιορισμένοι όταν μπορούν σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα να επιτευχθούν. Θα πρέπει να αναφερθεί η ύπαρξη βέβαια και η πιθανή παρουσία βραχυπρόθεσμων στόχων, οι οποίοι παρόλα αυτά θα πρέπει να οδηγούν στην εκπλήρωση των μακροπρόθεσμων στόχων.

Για τον καθορισμό των στόχων στη Λογοθεραπεία έχουν προταθεί κατά καιρούς διάφορα μοντέλα και διαφορετικές ορολογίες. Παρόλα αυτά, ο καθορισμός των στόχων θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να περιλαμβάνει τα εξής (Kopel & Kilduff, 2021):

-Οι στόχοι να καθορίζονται από τη διάγνωση και την αξιολόγηση που προηγούνται της παρέμβασης και περιγράφουν το παρόν γλωσσικό και αναπτυξιακό επίπεδο του παιδιού. Σημαντικό ρόλο εδώ έχει και η διεπιστημονική συνεργασία με άλλες ειδικότητες όπως της Ψυχολογίας (νευροψυχολογική εκτίμηση) και της Ειδικής Αγωγής (σχολική εκτίμηση επιδόσεων).

-Οι στόχοι να καθορίζουν το πού πρέπει να είναι το παιδί μετά το τέλος της εφαρμογής ενός Ε.Π.Π., ενώ η αναφορά στο τελικό στάδιο επίτευξης ικανοτήτων αποκλείει την ανάγκη αναφοράς των πρότερων σταδίων.

-Οι στόχοι να καθορίζονται βάσει των ικανοτήτων ειδικού και παιδιού έχοντας ρεαλιστικότητα, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη και το ρόλο του επικοινωνιακού παρτενέρ.

-Οι στόχοι να καθορίζονται βάσει των Τεκμηριωμένων Καλών Πρακτικών, όπως η έρευνα τροποποιεί και συχνά επικαιροποιεί.

-Οι στόχοι να καθορίζονται βάσει του επιπέδου της ενίσχυσης που θα λάβει, ώστε το παιδί να μπορεί να βελτιώσει και τις σχολικές του επιδόσεις και τέλος,

-Οι στόχοι να ακολουθούν τους εκάστοτε κανόνες δεοντολογίας.

Αξίζει να αναφερθεί ότι το κριτήριο επίτευξης των στόχων συχνά διαφέρει. Μια λάθος απάντηση εκ μέρους του θεραπευμένου δεν θα πρέπει να αποτελέσει επαρκή βάση για να μετατραπεί η συμπεριφορά σε στόχο του Ε.Π.Π. Η λάθος απόκριση πρέπει να αποτελεί μονάχα έναν πιθανό τομέα αδυναμιών που χρίζει εκτενέστερης αξιολόγησης.

Σημαντικό ρόλο παίζει εδώ και το γενικότερο ιστορικό του θεραπευομένου, όπως το γλωσσολογικό και πολιτιστικό του υπόβαθρο. Συνεπώς, για τον εντοπισμό των κατάλληλων στόχων είναι χρήσιμα τα σημεία αναφοράς με 10 ερεθίσματα σε προ-θεραπευτικό σημείο. Εκεί θα δοθεί η δυνατότητα να αξιολογηθεί μια αδύναμη επικοινωνιακή συμπεριφορά.

Στάθμες επιδόσεων

Ο/Η Λογοπαθολόγος θα πρέπει να γνωρίζει ότι τυχόν γλωσσικές διαφορές που καταγράφει στο λόγο και την ομιλία των θεραπευομένων, δεν αποτελούν χαρακτηριστικά διαταραχών επικοινωνίας και συνεπώς θα πρέπει να μπορεί να τα διακρίνει. Τελικά, η αναλογία των σωστών έναντι των λάθος απαντήσεων είναι που θα κρίνει αν ένα χαρακτηριστικό αποτελέσει θεραπευτικό στόχο. Συνήθως, επιδόσεις άνω του 75% κρίνονται ως μη παρεμβάσιμες, ενώ πολλές φορές οι επιδόσεις των θεραπευομένων πρέπει να αγγίζουν το 100% όπως στο τεστ Ling (1976, 2002) σε πληθυσμούς με απώλειες ακοής ή σε περιστατικά διαχείρισης στόχων δυσφαγίας. Δεν λείπουν βέβαια και οι κλινικοί οι οποίοι προτείνουν ως αποδεκτά τα ποσοστά επιδόσεων 80-90% ακρίβειας (Moore, 2018). Παρόλο που σημαντικό ρόλο παίζει η κλινική κρίση του Λογοπαθολόγου, πολλοί κλινικοί θεωρούν πως οι στόχοι ακρίβειας επίδοσης 50% θεωρούν πως αποτελούν την πρώτη επιλογή για την παρέμβαση, λόγω καλής πρόγνωσης ενώ αντίθετα οι επιδόσεις χαμηλότερων ποσοστών πρέπει να αποτελούν την πρώτη επιλογή του Ε.Π.Π. Πέρα από την επιλογή των σωστών στόχων βάσει ποσοστών θεωρείται καλή πρακτική η εμπλοκή πληθώρας στόχων εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος.

Η δε αναφορά των επιδόσεων στο πλάνο παρέμβασης θα πρέπει να γίνεται με αντίστοιχη προσοχή. Μια απλή αναφορά όπως «60% ικανότητα» δεν πληροί τις προϋποθέσεις επιστημονικής γραφής. Αντίθετα, μια αναφορά όπως «70% σε τρεις συνεδρίες» δείχνει την επαναληψιμότητα της επίδοσης και την επίτευξη τελικά του στόχου. Υπάρχουν βέβαια φορές που το εκάστοτε σκορ επίδοσης δεν βοηθά στο σχεδιασμό του Ε.Π.Π. Για παράδειγμα, όταν αποζητούμε το νόημα ενός κειμένου. Αυτό, που θα στηρίζει την κλινική απόφαση είναι ο αριθμός των παρεχόμενων ευκαιριών της συγκεκριμένης δραστηριότητας και η αντίστοιχη συνεχιζόμενη επίδοση του θεραπευομένου.

Καταγράφοντας την πρόοδο

Μετά την παρέμβαση αναγκαίο στοιχείο της ολοκληρωμένης Ε.Π.Π. είναι και η καταγραφή εκ μέρους του Λογοθεραπευτή, των αντίστοιχων επιδόσεων που επέδειξε ο θεραπευόμενος κατά την προηγούμενη συνεδρία, τα λεγόμενα (SOAP). Άλλωστε, η συλλογή δεδομένων αποτελεί τη μέθοδο αξιολόγησης για την εκπλήρωση ή μη ενός στόχου. Βάσει των συγκεκριμένων παρατηρήσεων ο Λογοπαθολόγος θα πρέπει να παρέχει υποκειμενικές πληροφορίες σχετικά με την παρατήρησή του από το παιδί, αντικειμενικές πληροφορίες μέσα από τα σταθμισμένα και μη τεστ ή/και δοκιμασίες που εφαρμόζει με τα αντίστοιχα ποσοστά ανά επίδοση. Επίσης, να προβεί σε σχολιασμό των επιδόσεων του θεραπευομένου και αξιολόγηση των ευρημάτων, ενώ οι παρατηρήσεις του θα πρέπει να συμπεριλάβουν και τον μετέπειτα σχεδιασμό της παρέμβασης.

Συζήτηση

Οι κλινικές ικανότητες των Λογοθεραπευτών θα πρέπει να περιλαμβάνουν και το τι πρέπει να πραγματοποιηθεί σε όσες περιπτώσεις οι στόχοι δεν εκπληρώνονται. Σύμφωνα με τους Kopel και Kilduff (2021) ο/η ειδικός θα πρέπει να εξετάσει το υπόβαθρο των ικανοτήτων πάνω στις οποίες στηρίζεται ο συγκεκριμένος στόχος. Πιθανώς, ο στόχος αυτός ήταν πολύ υψηλός για τον συγκεκριμένο θεραπευόμενο ή η παρέμβαση δεν άρχισε από ένα πιο χαμηλό επίπεδο, ώστε σταδιακά να πετύχει ο θεραπευόμενος. Σε κάθε περίπτωση ο/η κλινικός επιλέξει είτε μια αναπτυξιακή προσέγγιση που οριοθετεί την παρέμβαση είτε μια Ε.Π.Π. η οποία στηρίζεται στις ανάγκες του θεραπευομένου παρά στις αντίστοιχες αναπτυξιακές νόρμες. Η θεραπεία σταματά όταν έχουν επιτευχθεί οι επικοινωνιακές δεξιότητες που τέθηκαν από το Ε.Π.Π. και το άτομο γίνεται λειτουργικό στο περιβάλλον του ή όταν καταγράφεται απουσία σημαντικής προόδου επί των καθορισμένων μακροπρόθεσμων στόχων. Στους περιορισμούς της μελέτης πρέπει να αναφερθεί η απουσία ερευνητικών δεδομένων που μπορούν να θεωρηθούν ως κριτήρια τερματισμού της εκάστοτε παρέμβασης.

Βιβλιογραφία

- Fey, M.E., Long, S.H., & Finestack, L.H. (2003). Ten principles of grammar facilitation for children with specific language impairments. *American J of Speech-Language Pathology*, 12, 3-15.
- Kopel, L., & Kilduff, E. (2021). IEP Goal writing for SLPs (2nd Ed.). Plural: San Diego.
- Ling, D. (1976). *Speech and the hearing-impaired child: Theory and practice*. Washington, DC: Alexander Graham Bell Association for the Deaf.
- Ling, D. (2002). *The Ling six sound test*. Proceedings of the 2002 Alexander Graham Bell Convention, St Louis, MO.
- McLeod, S., & Bleile, K. (2004). The ICF: a framework for setting goals for children with speech impairment. *Child Lang Teach n Therapy*, 20(3): 199-219.
- Moore, R. (2018). Beyond 80-percent accuracy. ASHA Wire, DOI: 10.1044/leader.FMP.23052018.6
- Nicol, D., & MacFarlane-Dick, D. (2006). Formative assessment and self-regulated learning: A model and seven principles of good feedback practice. *Studies in Higher Education*, 31(2), 199-218.
- Owens, R. (2014). *Language Disorders: A Functional Approach to Assessment and Intervention*. 6th Edition. Pearson Education: NJ.

- Scobbie, L., Dixon, D., & Wyke, S. (2010). Goal setting and action planning in the rehabilitation setting: development of a theoretically informed practice framework. *Clinical Rehabilitation*, 25(5). DOI: 10.1177/0269215510389198.
- Silverman, J. Draper, J. Kurtz, S.M. (1997). The Calgary-Cambridge approach to communication skills teaching II. The SET-GO approach/method of descriptive feedback. *Education for general practice*, 8, 16-23.
- Torres, I. (2013). *Tricks to take the pain out of writing treatment goals*. [προσπελάστηκε στις 2/4/2021, <https://leader.pubs.asha.org/doi/10.1044/tricks-to-take-the-pain-out-of-writing-treatment-goals/full/>]
- Vinson, B. (2001). *Essentials for Speech-Language Pathologists*. Singular Thomson Learning: San Diego.
- Wright, P., & Wright, P. (2006). *Wrightslaw: From emotions to advocacy* (2nd ed., excerpted from Chapter 12). Hartfield, VA: Harbor House Law Press.